

til at gaae ind paa dette Lovforslag, vilde jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det synes mig meget ubilligt, at medens Præsterne, forsaavidt de nu ere i Embede, ikke skulle underkastes Forandringen; med mindre de selv begjære det; skulle Menighederne, der udrede Løn- nen, ligefrem være tungne til at taale For- andringen, saa at de skulle udrede til Amts- forvalteren istædetfor til Præsten. Dette vil ofte være til stor Besvær, navnlig fordi Amts- forvalteren ikke kan give Henstand, medens Præsten i Almindelighed er villig til at give al billig Henstand; Amtstuen maa derimod skride til Udpantning inden bestemt Frist, og saaledes kan Udpantning til Præsters Lønning en eller to Gange om Aaret maaskee komme til at høre til Dagens Orden, og det vil ikke frembringe nogen god Stemning. Dersom man tager Lov- forslaget tilfølg, vil jeg dog gjøre det For- slag, at ingen Omordning bør kunne foretages, med mindre  $\frac{2}{3}$  af Menighedens Medlemmer erklære sig villige dertil. Den Bequemmelig- hed, at faae sine Indtægter oppebaarne paa Amtstuen, vil forresten koste Præsterne meget. Det vil formeentlig koste 2 pCt. til Amtstuen for Oppbevarelsen og 3 pCt. til Statskassen for Rentetab, altsaa 5 pCt. Af et Middelsald paa 1600 Rd. kommer Præsten saaledes til at af- staae 80 Rd., fordi han selv bliver fri for at gjøre de Beregninger, der høre til at udregne den aarlige Tiendeindtægt, og selv at gjøre Op- krævningen. Dette er meget dyrt. Naar det derhos siges, at denne Forandring kan foretages i Vacance, og saa hæver Præsten herefter  $\frac{1}{2}$  maanedligt, seer jeg ikke, hvorledes dette kan bringes i Overensstemmelse med Naadensaaret. Det nærværende Forhold er et heelt sammen- hængende System, og naar man rører ved Noget deraf, saa kommer man overordentlig let til at gribe forstyrrende ind i det Øvrige. Det, som Lønnen skal gives til Erstatning for, er ikke blot Tiende, der efter Naadensaarslov- givningen skal deles paa een Maade, men ogsaa Landgilde og andre Indtægter, der ofte ere meget betydelige, og som i Naadensaaret skulle deles paa en anden Maade. Hvorledes skulle nu Pengene deles, naar den ny tiltrædende Præst skal høre dem med  $\frac{1}{12}$  for det Hele?

Hvad §§ 1 og 2 angaaer, da skal jeg ikke være uwillig til at gaae ind paa disse Smaaandtæg- ters Convertering, skjøndt jeg ikke anseer den nødvendig; men jeg troer, at det er et over- ordentligt vidtløftigt Apparat, der er sat i Be- vægelse for at faae dem converterede. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at § 1 formeentlig vil have et ubilligt Resultat, idet der siges, at hvad den virkelige Indtægt har været skal sammenlægges og dividere med 10 og der- efter deles. Naar nu en Præst ikke med Nøi- agtighed har ført sine Rister i disse 10 Aar, naar der i disse 10 Aar een eller to Gange er indtraadt Vacance, og Risterne derved ere komne i Vorden; naar en Præst har været saa god- modig, at eftergive enkelte Beboere deres Vi- drag, kommer det Altsammen kaldet til Skade. Man kan kun sammenlægge Alt, hvad han kan bevise at have oppebaaret i 10 Aar, men ikke, hvad der har været kaldets virkelige Net, skjøndt denne ikke kan gaae tabt ved Præstens mindre gode Orden i Regnskabsager. Jeg seer heller ikke, hvorfor den i § 8 omhandlede Mæg- ling da skal være fornøden; thi skal Beregnin- gen blot stee ved at addere og dividere, behø- ves der jo ingen Mægling. Jeg fraraader alt- saa Lovforslaget i det Hele, og jeg troer, at det vil medføre ikke ringe Fare for Folketirken. Jeg vil derfor endnu kun fremhæve een Be- tragtning. Naar ved Vacance et Præstekalds Indtægter ere blevne inddragne og Lønnen skal bestemmes, er det identviis den høitærede Mi- nisters Mening, at Hs. Maj. Kongen skal be- stemme denne Løn; men der staaer tillige, at der ikke maa raades over det saaledes for Fol- ketirken indvundne Belsøb uden Rigsdagens Samthkke. Ved dette Belsøb har Ministeren identviis tænkt sig Øvesfuddet; men naar den hele Løn ved Vacancen er inddraget under det særlige Fond, for at Præstelønnen siden kan bestemmes, saa kan Rigsdagen sige, hele Løn- nen hører til Kirkefondet, og at derover ikke maa raades uden Rigsdagens Samthkke. Den Gage, Hans Majestæt har tillagt Præsten er da kun en foreløbig og maa finde sin nære Bestemmelse i Finantsloven. Jeg skulde troe, — om jeg ikke feiler meget — at det omtrent gik saaledes til, med Hensyn til Biskoppernes